

Standpunkt, man tidligere har indtaget her i Tinget for at sætte en Bevilling ind af den Art, som der her er Tale om. Det forekommer mig i det hele taget ikke, at det er rigtigt at tale om Lovgivning her, eftersom der er Tale om en Foranstaltning, som man ikke plejer at vedtage ved Lov, men som man plejer at ordne administrativt. Og naar det ærede Medlem siger, at det er muligt, at man vil rejse Konflikt i Landstinget og sende Finanslovforslaget tilbage til Folketinget, vil jeg deroverfor udtale, at jeg kan vanskeligt tænke mig det. Jeg kan vanskeligt tænke mig, at Landstinget skulde sende Finanslovforslaget tilbage til Folketinget af Hensyn til en Bevilling paa 16,000 Kr. til to Assistenten ved Landbohøjskolen, eftersom det er en Sag, som man ogsaa tidligere har gennemført paa den Maade, og Landstinget er tidligere Gang paa Gang gaaet med dertil. Hvis Landstinget skulde modsætte sig denne Bevilling, kunde det kun være, fordi det var opfordret dertil henede fra af det ærede Medlem og hans Parti ved den besynderlige Stilling, som det ærede Medlem og hans Parti har taget til denne ganske simple og ligefremme Sag.

J. C. Christensen: Hvorvidt det andet Ting vil sende Finansloven tilbage, fordi denne Bevilling findes derpaa, og Tinget ikke ønsker at have den derpaa ved jeg intet om og det ærede Medlem heller ikke, det kan vi roligt lade ligge. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovgivning paa Finansloven forholder det sig ganske, som jeg har udtalt.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen. Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Opførelse af et nyt Garnisonssygehus i København.

2) *Fortsættelse af tredje Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1916 til 31. Marts 1917.

Mødet hævet Kl. 4¹⁵.

87de Møde.

Tirsdag den 14. Marts Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af et nyt Garnisonssygehus i København.

Rørdam: Jeg skal af Hensyn til, at jeg ved, at den højtærede Forsvarsminister snart skal være til Stede i Landstinget, og ogsaa af Hensyn til Finanslovbehandlingen bestræbe mig for at fatte mig saa kort som muligt. Det er jo en overordentlig omfangsrig Betænkning, der er afgivet; med Bilag fylder den ikke mindre end 98 Sider. Som det er omtalt, har der ikke kunnet opnaas Enighed i Udvalget, idet der er et Flertal paa 9 Medlemmer og et Mindretal paa 6 Medlemmer. Flertallet har indstillet den af Lægekorpsen og Ingeniørkorpsen udarbejdede Plan. Det er jo overordentlig vanskeligt for et Folketingsudvalg at sætte sig fuldkomment ind i saadanne 9 Hospitalsplaner med tilhørende Bilag, Tegninger o. s. v. Det ligger noget udenfor et Udvalgs Kompetence at træffe Valget mellem den Art Planer. Den højtærede Forsvarsminister har paa en Maade manglet Raadgivere her, idet de, som var hans naturlige Raadgivere, Hærens Lægekorps, har været Part i Sagen, idet de paa en Maade har deltaget i Konkurrencen. Jeg for mit Vedkommende vilde have fundet, at de Indvendinger, som Flertallet har gjort, idet de siger, at det for dem er en meget væsentlig Grund, at det Forslag, der indstilles, er Lægekorpsets Forslag, havde haft meget mere Værdi, hvis Lægekorpsen, som sagt, ikke paa en Maade var Deltager i Konkurrencen. Jeg synes, at man gør Uret mod de andre Deltagere, hvis man paa Forhaand siger, at den Plan, Lægekorpsen indstiller, skal antages. I saa Fald burde man have sagt til de andre Deltagere: Det kan ikke nytte, at I konkurrerer, for vi vil paa Forhaand have Lægekorpsets Plan. Der er jo fra de konkurrerendes Side nedlagt et meget betydeligt Arbejde i disse mange Planer og Teg-